

عنوان مقاله:

به کارگیری روش تصمیم گیری چند معیاره در تعیین اراضی مناسب به منظور استفاده از منابع آب شور در اجرای طرح های پرورش آرتمیا در محیط های خشک و بیابانی (مورد مطالعه: پلایای سیاه کوه یزد)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های جغرافیای طبیعی، دوره 47، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

امیر رضا کشتکار - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات بین المللی بیابان، دانشگاه تهران

مهدی پاک طینت - دانش آموخته کارشناسی ارشد شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

هادی پاک طینت - دانش آموخته کارشناسی ارشد سنجش از دور و سامانه اطلاعات جغرافیایی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مناطق خشک و بیابانی به دلیل دارا بودن منابع گوناگون از جمله منابع فراوان و بدون استفاده آب های بسیار شور و نامتعارف، در سال های اخیر در کانون توجه برای اجرای طرح های توسعه ای و کسب منافع اقتصادی قرار گرفته است. اجرای هرگونه طرحی در این مناطق، بدون توجه به شرایط خاص محیطی حاکم و ضرورت نگاه ویژه به اجرای این گونه طرح ها در اراضی مناسب، به گونه ای که از آثار و پیامدهای مخرب آنها جلوگیری کند، اجتناب ناپذیر است. این تحقیق با هدف تعیین اراضی مناسب استفاده از منابع آب شور در پرورش آرتمیا، در پلایای سیاه کوه یزد انجام گرفته است. به همین منظور و برای تعیین عوامل مهم، ارزشگذاری و اولویت بندی آنها و تعیین اراضی مناسب از فرایند تحلیل سلسله مراتبی به مثابه یکی از روش های تصمیم گیری چند معیاره استفاده شد. بر اساس نتایج حاصل از پرسش نامه، معیارهای محیط زیستی، فنی و اقتصادی و اجتماعی معیارهای اصلی در نظر گرفته شد. نتایج این تحقیق نشان داد که در مناطق بیابانی، بهترین و مناسب ترین عرصه ها از دیدگاه کارشناسان، لحاظ کردن رخساره های ژئومورفولوژی مناسب به مثابه اراضی پایه ارزیابی دیگر معیارها و شاخص هاست و دیگر معیارها از جمله فنی و اقتصادی و اجتماعی، در درجه های بعدی اهمیت قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

پرورش آرتمیا، پلایای سیاه کوه، تحلیل سلسله مراتبی، منابع آب شور، مناطق خشک و بیابانی، یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1350612>

